

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ŽAŠTITU

KLASA 72 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. OKTOBRA 1923.

PATENTNI SPIS BR. 1354.

Aktiengesellschaft vormals Skodawerke, Plzenj, Čehoslovačka.

Naredjaj za postrano upravljanje lafeta na kotačima.

Prijava od 30. septembra 1921.

Važi od 1. januara 1923.

Pravo prvenstva od 6. avgusta 1918. (Austrija).

Kod dosada poznatih naredjaja za postrano upravljanje lafeta, koji služe za pomicanje trupa lafete na njezinoj osovini i to kod lafeta na kotačima, kako je jedna prikazana shematično na fig. 1 načrta i to kod najjačega pomaknuća na desnu stranu, jeste na srednjoj plosi latetinog trupa (L) smešten čelnik (S), u koji zahvaća ozubljenje ili zupčanica (Z), smeštena u sredini osovine (M), koja mora da ima s obe strane zahvatnog mesta čelnika dužinu, jedaku bivrem polovicu celokupnog pomaknuća $\frac{V}{2}$. Celokupna dužina ovog ozubljenja mora dakle da bude jednak barem celokupnom pomaknuću (V). Krajevi ležaja za osovine e₁ i e₂ moraju da budu od hodnih granica (B₁ B₂) na osovinu (A) udaljene barem za polovinu celokupnog pomicanja (V).

Ove izmjere uvjetuju, da kod najjačeg postranog pomaknuća levo ili desno zupčanica na levo ili na desno izadje preko kraja ležaja za osovinu van i to do četvrtine njene dužine.

Predmetom je nazočnog pronalaska naredjaj za postrano upravljanje, koji ima u trupu lafete protiv prašine potpuno sigurno zatvoren prigon, koji se sastoji od srednjeg dela osovine, providjenog ozubljenjem ili zupčanicom i od dva čelnika, koji dolaze s ovom u zahvat, a pokreće se zajedničkim pogonskim kotačem.

Ovakav je naredjaj za postrano upravljanje prikazan shematično na fig. 2 u istom položaju, kao i naredjaj na fig. 1, dočim fig. 3, 4 i 5 prikazuju formu izvedbe naredjaja za postrano upravljanje, smeštenog na lateti na

kotačima, u horizontalnom prerezu, u vertikalnom prerezu i u uzdužnom prerezu, dočim fig. 6 pokazuje slično kao fig. 3 drugi smetljat prigona.

Namesto jedinog čelnika S predviđena su dva čelnika S₁ S₂ čija središta imaju razmak $\frac{V}{2}$ jednak polovini celokupnog pomicanja. Između ova kotača umetnut je zajednički pogonski čeonik R. Ozubljenje ili zupčanica Z na srednjem delu osovine M ima dužinu $\frac{V}{2}$, jednaku polovini celokupnog pomicanja.

Krajevi ležaja osovine e₁ e₂ opet su za polovinu pomicanja udaljeni od hodnih granica B₁ B₂ na osovinu. Ako se pogonski kotač R pomoći prikladnih predložnika, na pr. pužnog kola ili pužnog vijka okreće u smeru strelice a, onda se ova čeonika S₁ S₂ okreću u istom smeru i to u smislu strelice b. Usled toga kotrlja se čelnik S₂ na ozubljenju Z na levo i to do njegovog levog kraja. Pošto su čelnici S₁ S₂ smešteni u lefetnom trupu L ponesu čeonici kod toga kotrljanja trup lafete na levu stranu u izmeri, koja odgovara polovini celokupnog pomaknuća $\frac{V}{2}$. Za ovog pomicanja na levo ostaje čeonik S₁ izvan zahvata ozubljenja Z, ali se posrestvom umetnutog kotača R okreće, tako da kod povratka na ozubljenju do sredine uvek dolaze isti zubi ozubljenja u zahvat. Kod postranog pomicanja na desno, koje se izvadja okretanjem umetnutog kotača R u protivnom smeru, kotrlja se čelnik S₁ na ozubljenju Z, dočim se čel-

nik S_2 slobodno okreće. Kada je lafeta u sredini onda su oba čelnika u zahvatu s ozubljenjem (fig. 3 i 6), što imade i tu prednost, da u ovom položaju, koji je podjedno položaj za vožnju, primaju postrane odboje, koje osovina A dobiva u vožnji, dva mesta sa zahvatom zubaca, protivno od poznatog naredjenja prema fig. 1, kod kojeg odboje prima samo jedno jedino mesto sa zahvatom zubaca.

Pošto na predmetu pronašla ozubljenje Z ima samo dužinu $\frac{V}{2}$, jednaku polovini celokupnog pomicanja, to krajevi ozubljenja i kod najjačeg pomicanja na levo ili na desno ostaju još unutar ležaja za osovini. Njegovi krajevi $e_1 e_2$ mogu se stoga pomoću zaklopaca $D_1 D_2$ snabdeti s brtvenim perčinima, koji na tom mestu obuhvaćaju osovini, pa je s toga sprečeno onečišćenje prigona zupčanice.

Kod poznatog naredjenja ležaja osovine prema fig. 1 moguće je zabrtvenje samo na tri strane; četvrta se strana radi prolaska zupčanice ne da zatvoriti protiv prašine, pa se s toga krajevi ozubljenja, koji izlaze preko ležaja osovine van, lako onečiste i oštete, na pr. usled eksplozije metaka spreda ili sa strane topa. Ovakav je naredjaj u upotrebi nepouzdan, treba ga često popravljati i dovodi često do tog, da se odnosni top mora povući iz boja. Naprotiv naredjaj prema nazočnom pronašlu osigurava usled mogućnosti svestrane protiv prašine sigurnog zabrtvenja veliku sigurnost u pogonu.

Forma izvedbe prema fig. 3—5 prikazuje prigon, smešten na lafeti s kotačima sa svinutom osovinom, s ozubljenjem, koje leži na vanjskoj strani ove osovine i to u sredini.

Obe stene $w_1 w_2$ spojene su na čeonoj strani sa dve poprečne stene $q_1 q_2$ i s gornjim i donjim pokrovnim limom $d_1 d_2$, tako da je načinjen šuplj prostor u obliku ormana, nepropustan za prašinu i za vodu, u kojem je smeštena osovina A s njenim ozubljenjem Z , oba čelnika $S_1 S_2$ i zajednički pogonski kotač R.

Ležaji su osovine $e_1 e_2$, u kojima je osovina A, koja je svinuta prema luku kružnice, opisane iz vrška lafetine mamuze kao središta, pomična, prema vani, produženi i snabdeveni poklopacima $D_1 D_2$ i u ove uloženim oko ose omotanim brtvenim perčinima. Oba čelnika i zajednički pogonski kotač okrećlivi su u dvema zajedničkim ležajnim pločama $l_1 l_2$, koje su pričvršćene na podu odn. na stropu ovog šupljeg prostora. Na pokrovu di, smešteno je obočje g, koje sadrži točak helikoidalni s_1 i beskonačni zavrtanj s_2 . Prvi

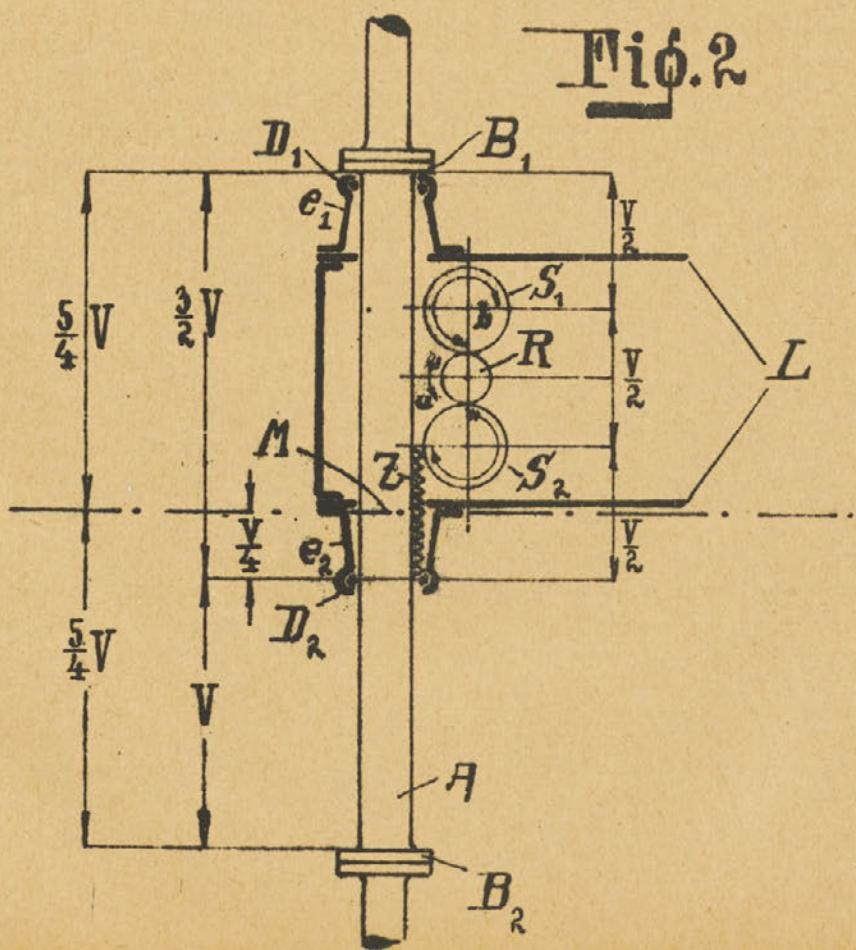
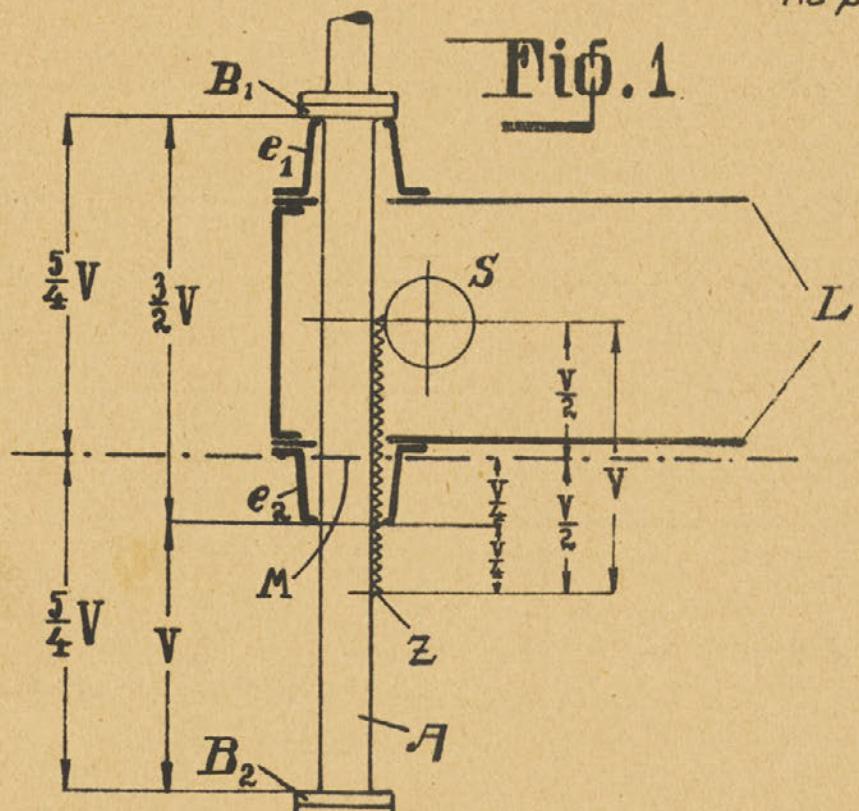
sed na osovinu r pogonskog kotača R, tako da, kada se pogoni ručno kolo H, koje služi za davanje postranog smera, okreće se osovina beskonačnog zavrtanja h skupa s pogonom za beskonačni zavrtanj, pa po tom pogonski kotač R, a ovo se okrećanje prenosi na čelnike $S_1 S_2$. Već prema smeru obrtanja kotrlja se ili desni ili levi čelnik po uzublju i usled toga se trup lafete L pomiče na osovinu A na desno ili na levo. Pošto je u centralnom položaju razmak zahvata svakog zupca s ozubljem od poklopaca ležaja osi $D_1 D_2$ i razmak vanjske ivice ovih poklopaca od hodnih granica $B_1 B_2$ na osovinu lafete jednak polovici pomicanja $\frac{V}{2}$, to ostaje ozublje i kod najjačeg postranog pomicanja uvek unutar dobro zabrtvenog šupljeg prostora.

Fig. 6 pokazuje formu izvedbe naredjaja za postrano, upravljanje kod upotrebe ravne osovine s ozubljenjem na unutarnjoj strani. Kod ovakog naredjenja moraju se, kako je poznato, kotači lafete, da se zbude okreće trupa lafete oko vrška mamuze na tlu okretati u protivnim smerovima, dakle jedan napravo, a drugi natrag. Prigon je jednakim načinom, kako je napred opisano, smešten u šupljem prostoru u obliku ormana na čeonoj strani lafete i deluje jednak.

PATENTNI ZAHTEVI:

1.) Naredjaj za postrano upravljanje lafeta na kotačima, kod kojih se postrano upravljanje obavlja pomicanjem trupa lafete na njezinoj osi pomoću prigona zupčanicom, naznačen tim, da ozubljenje (Z), predviđeno na osovinu lafete (A), ima dužinu, jednaku polovini mogućeg celokupnog pomaknuća trupa lafete na osovinu lafete, te da su kod centralnog položaja lafete na oba kraja zupčanice u zahvatu dva čelnika ($S_1 S_2$) sa zajedničkim pogonskim kotačem (R), tako da se kod potonjeg okrećanja jedan ili drugi čelnik kotrlja na ozubljenju i zviba tome odgovarajuće pomicanje trupa lafete.

2.) Naredjaj za postrano upravljanje prema zahtevu 1) naznačen tim, da su krajevi ležaja osovine ($e_1 e_2$) snabdeveni zabrtvenjem za osovinu, (A), koja kroz njih prolazi, te da su krajevi ležaja osovine toliko produženi prema vani, da u centralnom položaju lafete poklopci ($D_1 D_2$), koji sadržavaju zabrtvenje, imaju unutra od krajeva ozubljenja (Z) i vani od hodnih granica ($B_1 B_2$) na osovinu lafete razmak, jednak polovici celokupnog pomicanja (V), tako da je još i kod najjačeg pomicanja lafete na desno ili na levo desni ili levi kraj ozubljenja unutar odnosnog poklopa nalazi.

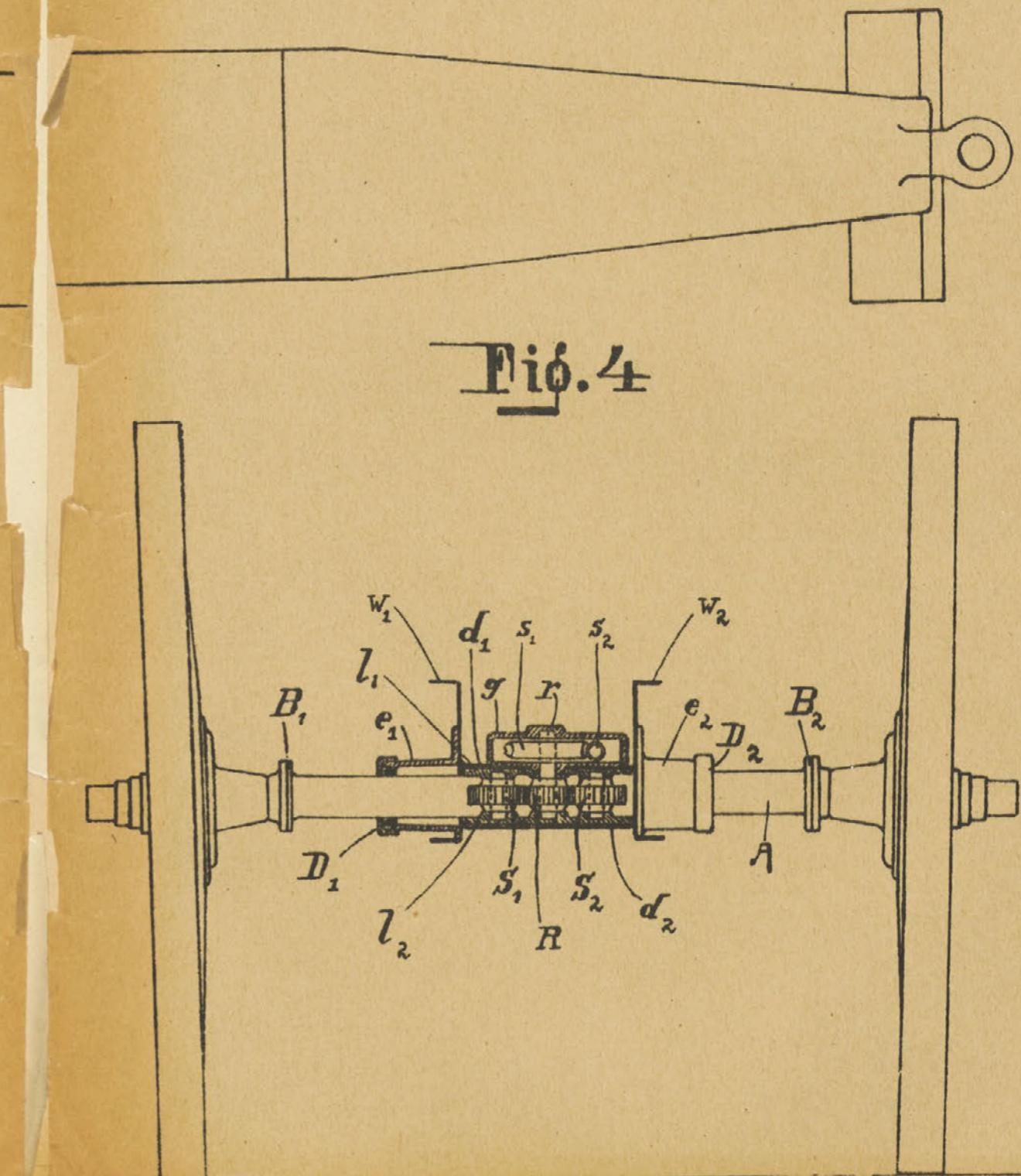
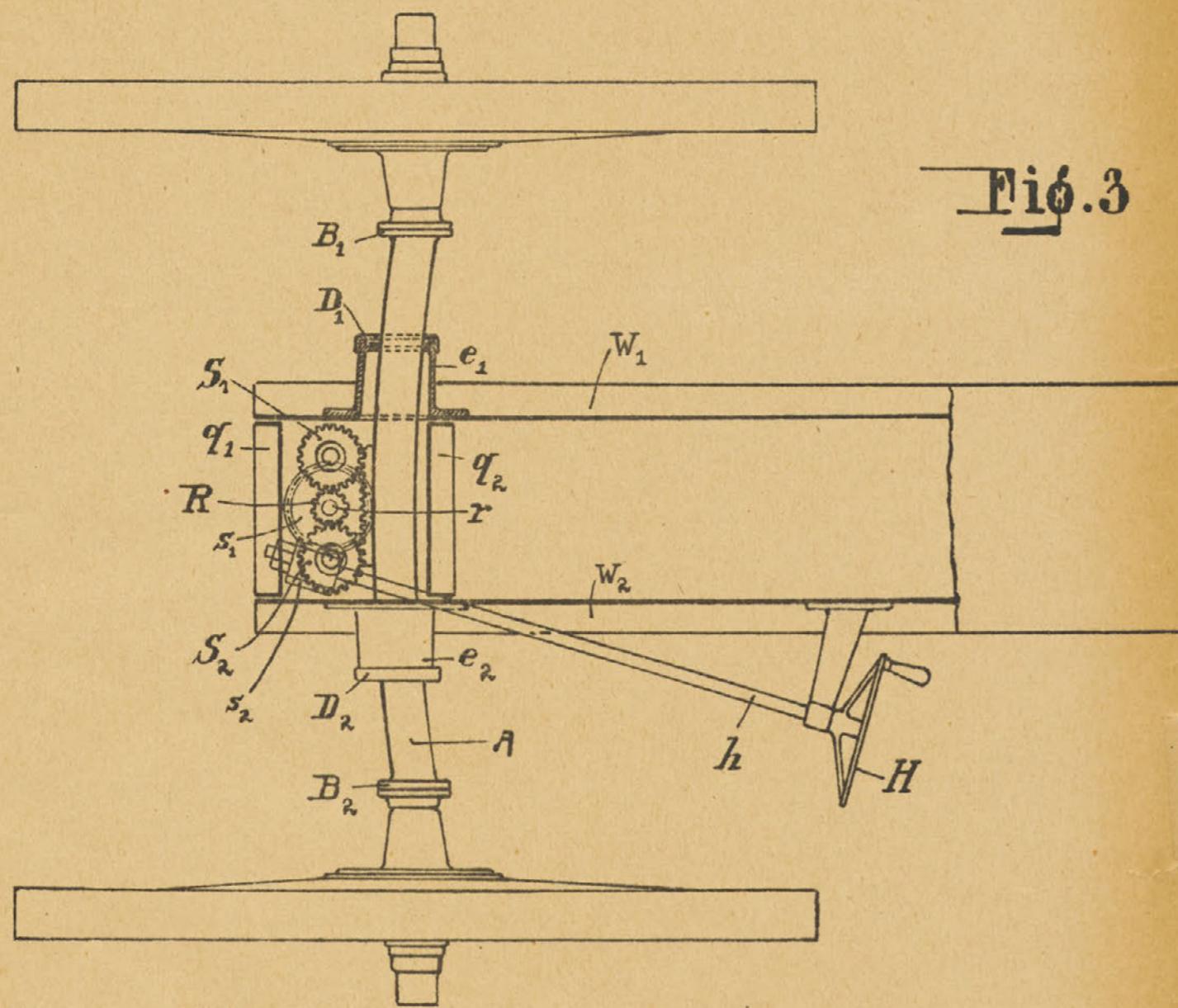

Fig.5

